

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж 229/2015
Рев2 987/2015
08.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Д.К. из С., чији је пуномоћник М.М., адвокат из Б., против туженог Ж.С. АД Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2939/11 од 29.08.2012. године, у седници одржаној 08.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 23/15 од 11.03.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2939/11 од 29.08.2012. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П. 14472/10 од 17.05.2011. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му, на име накнаде нематеријелне штете за претрпљени страх плати 200.000,00 динара а за умањење животне активности 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 17.05.2011. године до исплате, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2939/11 од 29.08.2012. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузето дозвољеном, применом члана 395. Закона о паричном поступку.

Решењем Р4 23/15 од 11.03.2015. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, применом члана 395. ЗПП, налазећи да за то нису испуњени законом прописани услови.

Тужилац је против решења другостепеног суда изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу новог Закона о парничном поступку, односно пре 01.02.2012. године („Службени гласник РС“ број 72/11), па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што и жалбу тужиоца чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385.ЗПП).

Против одлука другостепеног суда, односно против правноснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП). Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2939/11 од 29.08.2012. године, Врховни касациони суд је применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 394. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживања у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради накнаде штете, поднета је 30.07.2010. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 300.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 106,2256, динара за 1 евро, представља динарску противвредност 2.824,18 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се и тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 100.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 394. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Весна Поповић,с.р.